

FÖLJA, v. a. o. n. 2. 1) Gå, komma, fara, föras, drivas &c. efter, bakefter, efteråt. *F. någon, f. efter, bakefter, tätt efter någon. F. någon på långt håll. Tjocka moln f-jde tätt efter hvarandra. Den ena vägen f-jer på den andra. Han f-jde näst efter mig. F. någon i spåren, i hålarne. F. i hack och hål efter någon. F. på någon, komma efter någon. F. ens fotspår, gå bakefter någon; (fig.) rätta sig efter, taga någon till efterdöme. — F. efter, se Efterfölja. — Syn. Efterfölja, Efterkomma. — 2) Gå, komma, fara, föras, drivas med, i sällskap med; göra sällskap. Äfv. ofta *Följa med. Om ni vill gå dit, så skall jag f. er, f. med er. F. någon till kyrkan, på spektaket, på en resa, på en promenad. F. någon i'n, út, upp, ned. F. någon omkring, göra någon sällskap omkring i en stad, på en ort, ett ställe. Han f-jde henne till vagnen. F. út sitt främmande. F. någon öfver gårdet. (Fig.) F. någon till grafven, medfölja i liktåget efter en afliden. F. med strömmen, drivas nedåt af strömmen; äfv. (fig.) låta sig utan motstånd drivas med en folkström; äfv. göra som andra göra, icke afvika från sed och bruk. F. med ögat, med ögonen, med blicken en person, en sak, hålla ögonen uppmärksamt fästade på någon eller något, som aflägsnar sig. F. någon i ett tal, ett resonemang, uppmärksamt afhöra honom, så att icke något går förlorat. F. en sak med sin uppmärksamhet, uppmärksamt gifva akt derpå. — F. med, út, öfver, se Medfölja, &c. — Syn. Medfölja, Åtfölja, Ledsaga, Beledsaga, Vara följaktig. — 3) Gå, fara, färdas, föras, drivas &c. längs efter. *F. stranden, bergen, skogsbrunten. F. längs efter, utmed, utjempte stranden. F. kusten åt. — 4) Gå, fortfara att gå, fara, färdas o. s. v., i en viss utstakad riktning eller till ett visst mål. F. en väg, en gångstig, en allé. Båten f-jde strömfåran. (Fig.) F. dygdens, ärans väg, iakttaga dygdens, ärans bud. Det är icke så lätt att f. hans tankegång, att fatta sammanlänknin- gen af hans tankar. — 5) Komma näst efter (i afseende å tid, ställe, läge, ordning, o. s. v.). Konstrueras då oftast med prep. på. *Sommaren f-jer ell. f-jer på våren. Mannaåldern f-jer på ungdomen. Efter honom f-jer i ordningen herr N. F. efter någon i ett embete. På den sida af boken, som f-jer. Skriften lydte, som f-jer, såsom härefter uppläses eller anföres. — Syn. Efterfölja, Aflösa. — 6) (fig.) Vara, blifva en följd af, uppkomma af. *Mältnad f-jer njutningen. Straffet f-jer på brottet, f-jer brottet åt. Det ena f-jer af det andra. Deraf f-jer, att . . . Detta f-jer af sig sjelft, är naturligt, en gifven följd. Af det, ni säger, f-jer, att jag icke hade orätt. — Syn. Härfölja, Härflyta. — 7) (fig.) Öfverlemna sig åt, rätta sig efter, lyda. *F. sin inbillningskraft, sina tycken, sina begär, infall, nycker, sin smak, böjelse, ingifvelse. F. modelt, bruket. F. goda råd, andras exempel, efterdömen, den vedertagna ordningen, lagens rättesnöre, lagen, regeln, Evangelii bud, religionens föreskrifter. F. en metod. F. en lära, en mening, gilla, antaga den. F. sitt eget hufvud, rätta sig efter sitt eget tycke, egna åsichter, o. s. v. (Bibl.) *Den mig älskar, han f-jer mig, lever efter min lära. — Syn. Efterfölja, Efterkomma, Lyda. — F-s åt (både: följ- jass åt och följjass åt), v. d. 1) Gå, resa, drivas, föras o. s. v. i sällskap med hvarandra. *De skola f. åt till Tyskland. De f-jdes åt hela********

*vägen. F. åt till grafven, äfv. dö på samma tid eller tätt efter hvarandra. — Syn. Göra sällskap, Sällskapa, Åtfölja, beledsaga hvarandra. — 2) Komma, infalla, inträffa på samma gång, vid samma tid, tillfälle, o. s. v., tätt efter hvarandra. Brukas både egentl. o. fig. *Hafsvets döttrar (böljorna) f. alltid åt, tre och tre. (Fig.) Sorg och glädje f. åt här i lifet.**

FÖLJAKTELIGEN, se *Följaktligen*.

FÖLJAKTIG, följaktigg, a. 2. Som medföljer, åtföljer. Brukas endast i uttrycket *Vara någon f., åtfölja*, beledsaga någon.

FÖLJAKTIGHET, f. 3. Se *Följd, Följe*. Ordet brukas sällan.

FÖLJAKTLIGEN, adv. Såsom följd deraf, till följe deraf. *Så förhåller det sig med den saken; f. har du rätt. — Skrifves äfv. Följakteligen. — Syn. Se Deraföre, 1.*

FÖLJANDE, n. 4. Handlingen eller händelsen, då någon eller något följer. — Part. pres. af *Följa*. Som följer. Brukas ofta nästan adjektivt, t. ex.: *F. dag, vecka, månad, år. Han ullät sig på f. sätt. — Substantivt säges äfv.: Det f., t. ex.: Vi så se i det f., i det som följer; i den tid som kommer, hädanefter. — Bildar sammansättningarna: Nästföljande, Efterföljande.*

FÖLJARE, m. 5. (skepp.) Benämning på hvarje af de vid stäfvarna fastbultade förstärkningsträn.

FÖLJD, f. 3. 1) a) Flera enskilda föremål, saker, händelser, som följa den ena efter den andra och sålunda på visst sätt bilda ett sammanhängande helt. *I en lång f. af skrifter öfver detta ämne har han bevisat, att . . . Hela denne konungs regering var ej annat än en oafbruten f. af misstag. En f. af segrar, iakttagelser, tankar, olyckor, o. s. v. — Här anmärkas sammansättningarna Tankeföljd, Idéföljd, Olycksföljd. — b) Antal af flera personer, som efterträdt hvarandra. *En lång f. af konungar, utmärkta män. — Har sammansättningen Konungaföljd. — Syn. (för begge bem.) Serie, Kedja, Rad. — 2) Hvad som följer af något föregående såsom verkan af orsak. *Händelsen hade vigtiga f-er för riket. Detta var ju en naturlig f. af hans oförstånd. Deras tvist kan hafva led-samma, bedröfliga f-er. Saken hade inga vidare f-er. Han dog genom f-erna af ett fall. Våga ni försök; jag ansvarar er för f-erna. F-en blef, att . . . En f. häraf var, att . . . — Syn. Se Verkan. — 3) (i bestämd form) Tid, som följer efter någon viss ifrågavarande händelse eller tidrymd. *F-en utvisade, att man icke hade misstagit sig i de förhoppningar, man gjorde sig om honom. — Syn. Det följande, Framtiden, Det tillkommande. — 4) Se Slutföljd. *Draga f-er af en bevisat sats. Jag drager deraf den f-en, att . . . — I f. af, adverbialt uttryck, som betyder: Såsom en följd af, t. ex.: I f. af allt detta, tror jag för min del, att . . . I f. deraf, häraf torde så antagas, att . . . — Syn. Se I följe af.*****

FÖLJDENLIG, a. 2. Se *Följdriktig*.

FÖLJDENLIGHET, f. 3. Se *Följdriktighet*.

FÖLJDENLIGT, adv. Se *Följdriktig*.

FÖLJDRIKTIG, a. 2. 1) Som innefattar en riktig eller riktiga slutsatser. *Ett f-t resonemang. — 2) Som öfverensstämmer med en fattad grundsats, ett förut iakttaget handlingssätt. *Hans åtgärder i detta fall voro ganska f-a. — Ordet är nytt, bildadt efter tyskan, för att uttrycka det franska Conséquent, och brukas mest**